

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudkyně Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Ludmily Sandnerové ve věci

žalobce: **Mgr. Bc. L. Š.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Ivanem Peclem
sídlem Zábrdovická 15/16, 615 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvu spravedlnosti**
sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále též „*městský soud*“) dne 9. 9. 2019 se žalobce domáhá, aby městský soud určil, že postup žalovaného, který neuznal důvodnost a včasnost omluvy žalobce v pořadí ke druhému opakování zkoušky na insolvenčního správce (dále též „*zkouška*“) dne 19. 6. 2019, byl nezákonným zásahem; současně žalobce požadoval, aby městský soud přikázal žalovanému zrušit hodnocení této zkoušky stupněm „*neuspěl*“.

2. V podané žalobě žalobce uvádí, že dne 21. 5. 2019 mu byla doručena pozvánka žalovaného k vykonání zkoušky na den 19. 6. 2019. Dne 3. 6. 2019 (jako advokát ve stavu od 15. 5. 2019) převzal plnou moc k obhajobě klientky, jejíž trestní věci se účastnil ještě jako advokátní koncipient. Na den 19. 6. 2019 měl žalobce kromě zkoušky také prostudovat trestní spis. K tomuto úkonu zabezpečil substituci a sám se hodlal účastnit zkoušky. Dne 18. 6. 2019 ve večerních hodinách mu sdělila klientka, hospitalizovaná v psychiatrické léčebně Brně po pokusu o sebevraždu, že nesouhlasí se substitucí, trvá na osobní účasti žalobce, a požaduje od žalobce návrh dalšího postupu. Žalobce požadovanou službu klientce poskytl, z tohoto důvodu dne 19. 6. 2019 večer se ze zkoušky omluvil, požádal o umožnění vykonat ji v náhradním termínu a uhradil poplatek za zkoušku. Dne 9. 7. 2019 žalovaný přípisem neshledal omluvu žalobce důvodnou a včasnou, jelikož s ohledem na datum vyrozumění o možnosti prostudovat spis ze dne 17. 5. 2019, měl žalobce více než měsíc na včasnou omluvu ze zkoušky.
3. Podle žalobce žalovaný ignoroval, že se žalobce hodlal zkoušky zúčastnit, že o nutnosti věnovat se zájmu klientky se dozvěděl až 18. 6. 2019 ve večerních hodinách, tedy v předvečer zkoušky, jak žalobce v omluvě ze dne 19. 6. 2019 uvedl. Podle žalobce je omluva z neúčasti na vykonání zkoušky důvodná, neboť upřednostnil zájem klientky před vlastním. Podle žalobce je omluva rovněž včasná, jelikož o nemožnosti použít substituci se dozvěděl v předvečer zkoušky. Neuznáním důvodnosti a včasnosti omluvy ke zkoušce a jejím hodnocením se stupněm neprospěl, byl žalobce zkrácen na svých právech, jelikož zkoušku lze opakovat až po 3 letech.
4. Žalovaný ve vyjádření navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. K námitce včasné omluvy konstatuje, že žalobce se o možném důvodu neúčasti na zkoušce (překážce) dozvěděl dne 17. 5. 2019, o datu konání zkoušky byl žalobce vyrozuměn dne 21. 5. 2019. Podle žalovaného disponoval žalobce téměř měsíčním intervalem, aby se z účasti na konání zkoušky včas písemně omluvil. Omluvu přitom žalobce doručil žalovanému až v den konání zkoušky, a to po jejím ukončení. Žalobce se proto z neúčasti na zkoušce neomluvil bezprostředně poté, co se dozvěděl o důvodu překážky. I kdyby žalovaný přistoupil na argumentaci žalobce, že se o překážce dozvěděl až v předvečer zkoušky, tak omluva nebyla zaslaná včas (bezprostředně), jelikož žalobce omluvu zaslal až následně v pozdních večerních hodinách dne 19. 6. 2019 ve 21:47 hod. Byl tím zmařen účel zkoušky podle § 11 vyhlášky č. 312/2007 Sb., o obsahu a dalších náležitostech zkoušek insolvenčních správců, ve znění pozdějších předpisů (dále též „Vyhláška“), aby bylo možné na neúčast u zkoušky včas zareagovat a eliminovat náklady na její zajištění. Důraz na včasnost omluvy je spojena také se sníženými požadavky na její formu a obsah ve smyslu § 11 Vyhlášky. Postačilo zaslat prostou písemnou omluvu bez povinnosti prokazovat důvod neúčasti na zkoušce. Důvod podle § 24 odst. 4, odst. 5 zákona č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZIS“), je povinen uchazeč prokázat při podání žádosti o stanovení jiného (náhradního) termínu konání zkoušky nebo její části. Z uvedených důvodů žalovaný nepovažuje omluvu za včasnou.
5. K námitce řádné omluvy žalovaný uvádí, že omluvu nepovažuje ani za řádnou, neboť seznámení s trestním spisem není úkonem, kterého by se žalobce musel účastnit osobně bez možnosti substituce, aniž by tím poškodil zájmy klienta. Termín nahlížení do spisu lze v praxi zpravidla na žádost nahlízejícího upravit. I s absencí osoby žalobce na takovém úkonu se nepojí vážné důsledky, které by byly s to způsobit žalobci zásadní škody.

Vzhledem k povaze a charakteru úkonu jej nelze považovat za vážný důvod pro neúčast na zkoušce podle § 11 odst. 2 Vyhlášky.

6. Žalovaný zdůrazňuje, že žalobce podáním přihlášky ke zkoušce bere na vědomí a souhlasí, že k ní bude v zákonné lhůtě žalovaným pozván, proto vyčlenění si časového prostoru na její konání je zcela na jeho odpovědnosti. Uvedeným došlo sice k zásahu do práv žalobce, nikoli však nezákonnému podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
7. Městský soud při svém rozhodování vycházel ze skutkového a právního vztahu, který zde je ke dni rozhodování soudu (§ 87 odst. 1 věta první s. ř. s.).
8. Při jednání u městského soudu dne 21. 7. 2020 setrvaly strany na své argumentaci. Žalobce navrhoval, aby soud vyslechl jako svědkyni paní P. F.. Tento návrh na doplnění dokazování soud zamítl, jelikož by výslech jmenované jako svědkyně nepřinesl ve věci nic nového k řádné a včasné omluvě žalobce.
9. Ze správního spisu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti:
10. Dne 29. 5. 2015 žalobce, tehdy žadatel, podal žalovanému žádost o vykonání zkoušky. Dne 9. 9. 2015 žadatel neuspěl v písemné části zkoušky a požádal o její opakování. Druhé opakování zkoušky měl žadatel stanoveno na den 15. 2. 2017. Dne 13. 2. 2017 se žadatel ze zkoušky předem omluvil a požádal o nový termín. Další termín žalovaný stanovil na den 15. 11. 2017. V den konání zkoušky dne 15. 11. 2017 se žadatel ze zkoušky opět omluvil a následně požádal o nový termín. Ten mu žalovaný stanovil na den 13. 9. 2018. Dne 13. 9. 2018 žadatel uspěl v písemné části zkoušky. Následně žalovaný zaslal žadateli pozvánku k vykonání 2. pokusu zkoušky na den 18. 12. 2018. Dne 18. 12. 2018 žadatel u ústní zkoušky neuspěl, následně požádal o její opakování.
11. Dne 21. 5. 2019 žalovaný pozval žadatele „*k vykonání 3. (posledního) pokusu ústní části zkoušky*“ na den 19. 6. 2019 od 9:00 hod. V pozvánce upozornil žadatele, že „*neúčast na ústní zkoušce je nutné řádně a včas omluvit ve smyslu § 11 vyhlášky, v opačném případě je žadatel na daném termínu hodnocen stupněm neuspěl. Následně je nutné ve lhůtě 5 dnů ode dne konání zkoušky podat žádost o stanovení jiného termínu podle § 24 odst. 4 ZIS, popř. žádost o stanovení jiného náhradního termínu podle § 24 odst. 5 ZIS. Důsledkem řádného nepodání výše uvedených žádostí je aplikace § 24 odst. 3 ZIS, kdy Ministerstvo spravedlnosti umožní vykonat zkoušku nejdříve po uplynutí 3 let ode dne konání zkoušky, při které žadatel naposled neuspěl.*“ Tuto pozvánku obdržel žadatel totožného dne 21. 5. 2019.
12. Dne 19. 6. 2019 v 21:47:09 hodin žadatel odeslal do datové schránky žalovaného ministerstva písemnost nazvanou *Omluva* datovanou dnem 19. 6. 2019, s níž se měl možnost žalovaný seznámit až druhý den ráno. Žadatel v omluvě uvedl: „*omlouvám se z dnešní zkoušky z následujících důvodů. Jsem samostatným advokátem a jsem obhájcem obviněné P. F.. Na dnešní den byl naplánován úkon seznámení s trestním spisem, kdy klientka mi včera večer sdělila, že nesouhlasí s odložením tohoto úkonu a nesouhlasí se zapojením substituenta. Za této situace jsem byl nucen dát v souladu se stanovskými předpisy přednost zájmu klienta před vlastním. Pro vysvětlení uvádím, že do 14. 5. 2019 byl koncipientem advokáta JUDr. R.H., kterému bylo vyrozumění adresováno, kdy jsem se na celé obhajobě klíčovou měrou podílel. Po zápise do seznamu advokátů se klienta (správně má být klientka, pozn. soudu) rozhodla, že pověří obhajobou přímo mne.*“. Do přílohy omluvy žadatel připojil *Vyrozumění o možnosti prostudovat trestní spis*“ ze dne 17. 5. 2019 od Policie ČR, Krajského

ředitelství policie Jihomoravského kraje, územního odboru Brno-venkov, oddělení hospodářské kriminality (dále též „*policejní orgán*“) o tom, že ve věci obviněné P. F. bude advokátovi JUDr. R. H. umožněno prostudovat trestní spis označený číslem jednacího dne 19. 6. 2019 v 9:00 hod v sídle policejního orgánu v Brně. Dále žadatel připojil *Plnou moc* ze dne 3. 6. 2019 od paní P. F. k zastupování v předmětném trestním řízení. V textu plné moci je mimo jiné uvedeno, že klientka „*Beru/bereme na vědomí, že zmocněný advokát je oprávněn si ustanovit za sebe zástupce a pokud jich ustanoví více, souhlasím/e, aby každý z nich jednal samostatně.*“ A dále žadatel připojil *Záznam o prostudování spisu* ze dne 19. 6. 2019, že dne 19. 6. 2019 od 9:09 hod do 10:03 hod v Brně u policejního orgánu prostudoval trestní spis „*bez návrhů na doplnění vyšetřování a bez vyjádření.*“

13. Dne 24. 6. 2019 žadatel požádal žalovaného o stanovení jiného termínu ústní části zkoušky, do přílohy připojil pouze potvrzení o zaplacení příslušného poplatku.
14. Dne 9. 7. 2019 žalovaný přípisem sdělil žadateli, že „*je podle § 11 vyhlášky nutné nejprve svou neúčast na zkoušce řádně a včas omluvit. Důvody tvrzené neúčasti však uchazeč v této omluvě není povinen prokazovat. Následně, nejpozději ve lhůtě 5 dnů ode dne konání zkoušky, je uchazeč povinen požádat podle § 24 odst. 4 ZIS o umožnění vykonání zkoušky v jiném termínu s tím, že tato žádost musí obsahovat následující doklady, a to: doklad prokazující vážné důvody neúčasti na zkoušce a doklad o zaplacení poplatku vyžadovaného zákonem (7 000 Kč). Prostřednictvím pozvánky zaslané dne 21. 5. 2019, která Vám byla doručena téhož dne do datové schránky, jste byl pozván k vykonání ústní části zkoušky insolvenčního správce konané dne 19. 6. 2019 v budově Justičním areálu Na Míčáncích v Praze 10. Této zkoušky jste se neúčastnil, přičemž dne 19. 6. 2019 jste doručil Ministerstvu spravedlnosti omluvu své neúčasti z důvodu toho, že jste v den konání zkoušky musel zastupovat klienta. Podle § 11 odst. 2 vyhlášky je nutné se z účasti na termínu zkoušky omluvit bez zbytečného odkladu poté, co se uchazeč o vážném důvodu své neúčasti dozví. To jste však neučinil, neboť jste se omluvil až dne 19. 6. 2019 (ve 21:47 hod.), ačkoliv jste o důvodu své neúčasti věděl přibližně měsíc, neboť vyrozumění o možnosti prostudovat trestní spis bylo vydáno již dne 17. 5. 2019. Současně je nutno uvést, že Vámi uváděný důvod omluvy nepovažuje ministerstvo vzhledem k jeho povaze a charakteru za důvod vážný. S ohledem na výše uvedené nebyla Vaše omluva ani řádná ve smyslu § 11 odst. 2 vyhlášky ve spojení s § 24 odst. 4 ZIS, důsledkem čehož jste byl na daném termínu zkoušky podle § 11 odst. 1 vyhlášky hodnocen jako neuspěl. Jelikož jste, v důsledku výše uvedeného, neuspěl u zkoušky ani při jejím druhém opakování, aplikuje se v daném případě § 24 odst. 3 ZIS a novou žádost o vykonání zkoušky můžete podat nejdříve po uplynutí 3 let ode dne konání zkoušky, u níž jste naposledy neuspěl, tedy nejdříve dne 20. 6. 2022.*
15. Dne 23. 8. 2019 žadatel požádal (žádost datovaná „dne 23. června 2019“, pozn. soudu) žalovaného o akceptaci již shora citované omluvy a nově uvedl: „*Byl jsem tedy nucen odvolat substituenta a řádně se připravit, neboť klientka požadovala následně další právní pomoc. Situace byla velmi vypjatá a to s ohledem, že se klientka nacházela v psychiatrické léčebně po prodělaném pokusu o sebevraždu.*“ K žádosti žadatel připojil písemné vyjádření paní P. F. ze dne 22. 8. 2019.
16. Městský soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:
17. Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo

zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

18. Podle § 24 odst. 3 ZIS *ten, kdo při zkoušce insolvenčního správce neuspěl a nepodal ve lhůtě podle odstavce 2 žádost o její opakování, nebo ten, kdo při zkoušce insolvenčního správce neuspěl ani při jejím druhém opakování, může podat novou žádost o vykonání zkoušky až po uplynutí 3 let ode dne konání zkoušky, při které naposled neuspěl.* Podle odst. 4 tohoto ustanovení *ten, kdo se nedostaví ke zkoušce insolvenčního správce, může do 5 dnů ode dne jejího konání písemně požádat ministerstvo, aby mu umožnilo její vykonání v jiném termínu. Ministerstvo umožní vykonání zkoušky insolvenčního správce v jiném termínu žadateli, který svou neúčast řádně a včas omluvil, prokázal vážné důvody své neúčasti a uhradil ministerstvu poplatek za umožnění vykonání této zkoušky v jiném termínu ve výši 7 000 Kč.*
19. Podle § 4 odst. 4 Vyhlášky *k žádosti o stanovení jiného termínu nebo jiného náhradního termínu uchazeč připojí a) doklad prokazující důvod neúčasti na zkoušce a b) doklad o zaplacení poplatku vyžadovaného zákonem.* Podle odst. 5 téhož ustanovení *k žádosti, ke které uchazeč nepřipojí doklad stanovený v odstavcích 2 až 4, se nepřihlíží.*
20. Podle § 11 odst. 1 Vyhlášky *pokud uchazeč svoji neúčast na zkoušce řádně a včas neomluví, hodnotí se stupněm neuspěl.* Podle odst. 2 téhož ustanovení *Pokud se uchazeč nemůže z vážných důvodů dostavit ve stanoveném zkušebním termínu k písemné nebo ústní části zkoušky a svoji neúčast ministerstvu písemně omluví bez zbytečného odkladu poté, co se o těchto důvodech dozví, nejpozději však v den termínu písemné nebo ústní části zkoušky, může vykonat zkoušku v jiném termínu stanoveném ministerstvem na základě jeho žádosti o stanovení jiného termínu.*
21. Městský soud konstatuje, že zásah lze považovat za nezákonný, pokud jsou kumulativně splněny podmínky ust. § 82 s. ř. s. Tedy žalobce musí být *přímo* (první podmínka) *zkrácen na svých právech* (druhá podmínka) *nezákonným* (třetí podmínka) *zásahem*, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které *nejsou rozhodnutím* (čtvrtá podmínka), a byl zaměřen *přímo proti němu* nebo v jeho důsledku bylo proti němu *přímo zasaženo* (pátá podmínka). Není-li byt' jen jediná z těchto podmínek naplněna, nelze ochranu v souladu s § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005 č. j. 2 Aps 1/2005-69, nebo ze dne 3. 11. 2015 č. j. 4 Azs 155/2017-20). K tomu, aby vůbec bylo možné podat tzv. zásahovou žalobu, uvedené skutečnosti v ní musí žalobce tvrdit. Základem žalobní legitimace je proto žalobcovo tvrzení o nezákonném zásahu a jeho důsledcích v žalobcově právní sféře. Je proto nutné zkoumat, zda žalovaný státní orgán se tvrzeného zásahu do žalobcových veřejných subjektivních práv skutečně dopustil. Aby soud mohl zásahu poskytnout soudní ochranu, uskutečněný zásah musí shledat nezákonným.
22. *První a druhou podmínku* v projednávané věci městský soud shledal za splněnou, neboť žalovaný *přímo* zasáhl do žalobcových práv tím, že výsledkem zkoušky „neuspěl“ při opakovaném termínu, může žalobce podle § 24 odst. 3 ZIS podat novou žádost o vykonání zkoušky až po uplynutí 3 let ode dne konání zkoušky, při které naposled neuspěl.
23. Městský soud neshledal za splněnou *třetí podmínku*, a to že zásah do žalobcových práv byl *nezákonným*; ztotožnil se s obsahem přípisu žalovaného ze dne 9. 7. 2019 z těchto důvodů:
24. Jak vyplývá ze shora citovaného ust. § 24 odst. 4 ZIS, pokud se žadatel ke zkoušce nedostaví, může do 5 dnů od jejího konání písemně požádat ministerstvo, aby mu zkoušku

umožnilo vykonat v náhradním termínu. Ministerstvo této žádosti vyhová, pokud žadatel kumulativně dodrží tři body, *zaprvé* včas se písemně omluví, *zadruhé* řádně doloží vážné důvody své neúčasti a *zatřetí* uhradí poplatek za budoucí vykonání zkoušky. Důležitá bude především včasnost omluvy a doložení vážných důvodů žadatelovy neúčasti. Vážnými důvody mohou být např. předem nepředvídatelné situace osobního či rodinného charakteru, případně náhlá zdravotní indispozice.

25. Lze uvést, že účastníci řízení nespoujají, že žalobce uhradil příslušný poplatek, městský soud se proto tímto *třetím* bodem zabývat nebude.
26. Jádrem sporu je, zda žalovaný *nezákonně* žalobci zasáhl do jeho práv či nikoli tím, že vyhodnotit zkoušku žalobci stupněm „*neuspěl*“, když žalobcovu písemnou omluvu nepovažoval za řádnou a včasnou, k níž žalobce měl doložit vážné důvody své neúčasti na zkoušce v zákonné lhůtě 5 dnů. Městský soud v projednávané věci oba body za splněné neshledal.
27. K *prvnímu* bodu *včasné písemné omluvy* městský soud nepovažuje žalobcovu písemnou omluvu odeslanou do datové schránky žalovaného dne 19. 6. 2019 v 21:47:09 hodin, tedy až poté, co zkoušku měl žalobce vykonat dne 19. 6. 2019 od 9:00 hod., za včasnou. V pozvánce ke zkoušce ze dne 21. 5. 2019, citované shora pod bodem 11. tohoto rozsudku, byl žalobce výslovně upozorněn na následky, pokud se neomluví řádně a včas a jak má postupovat v pětidenní lhůtě při podání žádosti o stanovení jiného či náhradního termínu. Přesto žalobce zaslal žalovanému omluvu, citovanou pod bodem 12. tohoto rozsudku, s přílohami shora uvedenými až po marném proběhnutí stanovené doby zkoušky. Tímto postupem se podle městského soudu žalobce neomluvil ze zkoušky ve lhůtě bez zbytečného odkladu poté, co tvrdí, že se dozvěděl o překážce, která mu bránila se na zkoušku dostavit, již večer před zkouškou. Pokud žalobce v omluvě tvrdil, že večer před zkouškou mu klientka „*sdělila, že nesouhlasí s odložením tohoto úkonu a nesouhlasí se zapojením subsituenta. Za této situace jsem byl nucen dát v souladu se stavovskými předpisy přednost zájmu klienta před vlastním.*“, nedoložil, z jakého důvodu omluvu žalovanému nezaslal ještě před zkouškou, popř. v době, kdy vyhodnotil, že *byl nucen dát přednost zájmu klienta před vlastním.*“, a současně, co konkrétního mu bránilo, aby omluvu před zkouškou zaslal žalovanému. Jinými slovy žalobce nedoložil, co mu bránilo, aby zaslal stručnou písemnou omluvu žalovanému večer před zkouškou bezprostředně po tvrzeném pokynu klientky, popř. nejpozději ráno v den konání zkoušky před jejím plánovaným zahájením, avšak nejpozději před tím, než fakticky odešel na příslušnou policejní složku na hodinu prostudovat trestní spis, k němuž neměl na místě žádné návrhy na doplnění dokazování a byl bez vyjádření, a ve lhůtě 5 dnů si obstarat relevantní důkazy vážných důvodů neúčasti na zkoušce, jak je uvedeno níže. Městský soud k tomuto dodává, že pokud žalobce vyhodnotil, že *byl nucen dát přednost zájmu klienta před vlastním*, pak si musel být vědom následků nedostavení se ke zkoušce. Jestliže žalobce zmiňuje, že tak učinil *v souladu se stavovskými předpisy*, pak neuvedl konkrétní ustanovení stavovských předpisů, podle něhož se zachoval shora uvedeným způsobem. Městskému soudu z jeho činnosti není známo žádné konkrétní ustanovení stavovských předpisů advokacie, které by žalobci ukládalo jednat postupem, který zvolil. Smyslem a účelem včasné omluvy je, aby žalovaný jakožto organizátor zkoušky předem věděl, že se konkrétní žadatel ke zkoušce nedostaví, aby mohl tak zkoušku s ohledem na situaci zorganizovat či snížit náklady na průběh zkoušky.
28. Vzhledem k profesní důležitosti zkoušky nelze takto dodatečně až po skončení zkoušky v nočních hodinách odeslanou písemnou omluvu po skončení zkoušky, byť ještě v den

konání zkoušky, akceptovat za včasnou, neboť ji bylo možné s ohledem na minimální časovou náročnost odesílání přes datové schránky odeslat žalovanému včas před zahájením zkoušky. Nelze pominout, že žalobce, který omluvu poslal ze své datové schránky advokáta do datové schránky žalovaného až ve 21:47:09 hodin, si musel být vědom, že fakticky s omluvou bude mít reálnou možnost žalovaný, resp. jeho pověřený zaměstnanec, se seznámit až druhý den v pracovní době, a nikoli v den konání zkoušky.

29. Ke *druhému* bodu *řádnému doložení vážných důvodů neúčasti* ve lhůtě do 5 dnů od konání zkoušky podle § 24 odst. 4 ZIS městský soud konstatuje, že v uvedené lhůtě žalobce dne 24. 6. 2019 požádal žalovaného o stanovení jiného termínu ústní části zkoušky, do přílohy žádosti připojil pouze potvrzení o zaplacení příslušného poplatku, žádný důkaz k doložení vážných důvodů neúčasti na zkoušce nepřipojil. Městský soud proto za důkazy o vážných důvodech neúčasti žalobce na zkoušce bude posuzovat přílohy, které žalobce zaslal žalovanému s omluvou. Později zasláný důkaz, a to dne 23. 8. 2019 zasláné písemné vyjádření paní P. F. (ze dne 22. 8. 2019) městský soud považuje za irelevantní, neboť tento důkaz byl žalovanému zaslán až po zákonné pěti denní lhůtě od konání zkoušky (§ 24 odst. 4 ZIS).
30. Za relevantní skutečnosti k posouzení otázky, zda žalobce řádně doložil vážné důvody své neúčasti na zkoušce, městský soud považuje vyrozumění policejního orgánu o plánovaném prostudování trestního spisu ze dne 17. 5. 2019, plnou moc od klientky ze dne 3. 6. 2019 a záznam, že žalobce se dne 19. 6. 2019 od 9:09 hodin do 10:03 hodin účastnil prostudování spisu.
31. K těmto třem skutečnostem městský soud konstatuje, že ani jedinou z nich nepovažuje za řádnou a schopnou prokázat vážný důvod žalobcovy neúčasti na zkoušce.
32. K *Vyrozumění policejního orgánu o možnosti prostudovat trestní spis* ze dne 17. 5. 2019 adresovanému předchozímu obhájci žalobce sice nedoložil, kdy toto vyrozumění od něho obdržel, ale jelikož jej zmiňuje v omluvě s tvrzením, že klientka nesouhlasila s odložením úkonu, ani se substituentem, lze dovodit, že žalobce byl včas srozuměn, že dne 19. 6. 2019 má konat ústní zkoušku, na níž pozvánku obdržel cca měsíc předem dne 21. 5. 2019, a současně ve shodnou dobu má být na trestním úkonu, což žalobce nezpochybnil. K možnosti změny termínu prostudování spisu městský soud konstatuje, že z podání žalobce vyplývá (a žalobce tak netvrdí), že v době seznámení se spisem před skončením vyšetřování klientka nebyla v přípravném řízení vazebně stíhaná. To znamená, že lhůty trvání vazby v přípravném řízení podle § 72 odst. 1 a § 72a odst. 1, odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů, neběžely, nejednalo se ani o neodkladný úkon. Žalobce proto nedoložil, co konkrétně mu bránilo předem požádat vyšetřovatele o jiný termín seznámení se spisem (např. na den předchozí úterý dne 18. 6. 2019 nebo na den poté čtvrtek dne 20. 6. 2019, anebo na jiný den), když přípravné řízení nebylo časově svázáno s vazební lhůtou, popř. nedoložil, že by vyšetřovatel mu odmítl ve změně termínu vyhovět. Žalobce též nedoložil, že by po tvrzeném pokynu od klientky v předvečer zkoušky kontaktoval vyšetřovatele s žádostí o změnu termínu též v předvečer zkoušky či ráno v den zkoušky.
33. Navzdory znění plné moci od klientky žalobce tvrdí, že klientka nesouhlasila se substitucí. Městský soud k tomuto odkazuje na text plné moci citovaný pod bodem 12. tohoto rozsudku, z něhož je patrné, že dne 3. 6. 2019 při udělení plné moci žalobci klientka vzala na vědomí, že žalobce jako advokát je oprávněn za sebe ustanovit k jakémukoli úkonu

substituta. Současně žalobce nedoložil, v jaké formě takový pokyn od klientky obdržel, pouze uvedl, že pokyn mu klientka *sdělila* (citace omluvy žalobce viz bod 12. tohoto rozsudku).

34. K prostudování spisu u policejního orgánu žalobce doložil záznam, že spis prostudoval předmětný den od 9:09 hodin do 10:03 hodin „*bez návrhů na doplnění vyšetřování a bez vyjádření*“. Tento záznam pouze deklaruje, že žalobce necelou hodinu se předmětný den seznamoval s trestním spisem pod čísly listů 1 až 735 (což je velikost užšího šanonu formátu A 4, pozn. soudu). Tuto činnost namísto žalobce mohl bez obtíží provést substitut, který také mohl příslušnou část trestního spisu okopírovat či ofotit a žalobci předat k nastudování, což je v běžné praxi jinak obvyklé. Ze záznamu o studiu spisu v délce cca necelé hodiny nevyplývá žádný relevantní důvod, jenž by žalobce umožnil omluvit z neúčasti na zkoušce.
35. Dále žalobce v omluvě tvrdí, že byl nucen dát přednost zájmu klientky před vlastním. K tvrzení, čím konkrétně byl tak nucen se úkonu osobně zúčastnit a nejit v té době bez omluvy na zkoušku, kterou tím nechal marně proběhnout, žalobce nedoložil. Žalobce dále tvrdí, že žalovaný ignoroval, že se žalobce hodlal zkoušky zúčastnit. Žalobce nedoložil žádný důkaz, z něhož by mělo být zřejmé, že se zkoušky skutečně hodlal účastnit. Jeho omluvu nelze považovat ani za řádnou dokládající vážné důvody neúčasti na zkoušce.
36. Lze shrnout, že se žalobce z ústní části zkoušky konané dne 19. 6. 2019 se neomluvil řádně a včas a nedoložil vážné důvody své neúčasti. Žalovaný proto v souladu s § 24 odst. 4 ZIS za užití § 11 odst. 1 Vyhlášky žalobcovu neúčast na zkoušce dne 19. 6. 2019 hodnotil stupněm „*neuspěl*“. Zásah žalovaného do veřejných subjektivních práv žalobce nebyl nezákonným.
37. Městský soud dospěl k závěru, že v posuzovaném případě nedošlo k nezákonnému zásahu do práv žalobce ve smyslu § 82 s. ř. s., proto splněním dalších podmínek v předmětné věci se již nezabýval a žalobu podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
38. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, kterému v řízení náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. července 2020

JUDr. Jan Ryba, v. r.
předseda senátu